

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Regeringen har nedsat Rådet for Socialt Udsatte, fordi vi synes, det er vigtigt at have et forum, som kan rejse forskellige diskussioner, sætte temaer på dagsordenen og som sådan også være vagthund over for regeringen. Der kommer mange gode forslag og ideer fra rådet, og jeg har bl.a. nu foreslået satspuljepartierne, at vi laver en støtte- og kontaktpersonsordning for hjemløse og de mest udsatte, hvilket rådet også har været inde omkring og sagt ville være en rigtig god idé. Vi kan se af de foreløbige evalueringer, at det faktisk gør en forskel.

Så jeg lytter meget til rådet, om end jeg ikke er enig i alle de ting, som rådet fremfører. Bl.a. synes jeg af mange grunde, det ikke vil være hensigtsmæssigt med en fattigdomsgrænse, først og fremmest fordi vi i dag har et meget fintmasket socialt sikkerhedsnet, som jeg synes vi skal holde fast i. Problemet ved en fattigdomsgrænse er, at man så ikke ser på de konkrete udgifter, man måtte have på grund af den ene eller den anden situation. Jeg synes også, der ligger en fare i, at en fattigdomsgrænse nemt bliver til et maksimum, hvor man siger, at så har man fået det, der svarer til den grænse, der er lagt, og så er det lige meget med de øvrige problemer.

Jeg vil hellere holde fast i de fintmaskede sikkerhedsnet, som vi har i dag, og som jeg synes bedre kan hjælpe og støtte folk i løsningen af de problemer, de har.

Kl. 18.00

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes egentlig, det er ærgerligt, at vi her har en diskussion med socialministeren, som egentlig ikke forholder sig til den sociale virkelighed uden for Christiansborg. For virkeligheden er, at vi ser, at på trods af at antallet af personer med indvandrerbaggrunds, der tager en anerkendt uddannelse, stiger, og på trods af at der er flere, der får dansk kundskaber, så falder beskæftigelsesniveauet i gruppen.

Det betyder selvfølgelig, at så længe de er på de lave sats, som starthjælpen er, vil det jo alt andet lige bare føre til, at de bliver fattigere, og at de ikke kommer i arbejde. Så kan det godt være, at ministeren kan referere til alle mulige handlingsplaner og vedtagelser og lign., som ministeren har været med til at lave. Min søn kan også godt indimellem synes, at det er sjovt at tage en hammer og prøve at skære en kage ud, men det bliver det altså ikke særlig pænt af, for det egner den sig ikke til. Og vi kan i hvert

fald konstatere, at de redskaber, ministeren bliver ved med at gentage at hun bruger, ikke egner sig til at få folk i arbejde. Man får ikke folk i arbejde ved at gøre dem fattigere. Det er det, vi kan konstatere på baggrund af mange af de undersøgelser, som er lavet på området.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Men jeg tror heller ikke, det bliver bedre af at lave incitamentsstrukturen om, sådan at det økonomisk ikke kan betale sig at arbejde. Jeg tror simpelt hen ikke, at svaret er, at der så ikke skal være en økonomisk gevinst at hente ved at komme i beskæftigelse.

Jeg tror tværtimod, at der er brug for at se på, hvad det så er for nogle hindringer, der gør sig gældende, hvad det så er, der skal sættes ind med, og hvorfor det er så svært for nogle med fremmede navne at komme i beskæftigelse i konkurrence med andre, og så få sat fokus på dét og få løst *de* problemer, for vi løser ikke noget ved at lave incitamentsstrukturen om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 187

24) Til socialministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

»Når ministeren i sin nu så omtalte pressemeddelelse skriver, »at der ikke må være den mindste usikkerhed om, at [socialministeren] vil bekæmpe sociale skel«, og idet spørgeren formoder, at ministeren er enig i, at mange familier med anden etnisk baggrund lever med en op-hobning af sociale problemer såsom sprog, uddannelse, arbejdsløshed, manglende integration etc., vil ministeren da redegøre for, hvilke konkrete socialpolitiske tiltag Folketinget og befolkningen kan vente sig i det kommende år for at styrke denne gruppe?«

Kamal Qureshi (SF):

Det er sådan set lidt i det samme spor, men jeg vil meget prøve at tage og inddrage et andet aspekt, som jeg synes er ret så væsentligt, og som jeg også ved at socialministeren er optaget af.

Hvis nu vi konstaterer, at virkeligheden, som socialministeren selvfølgelig også er bevidst om – og så kan man selvfølgelig godt være uenig om, hvilke redskaber der skal til for at få folk i arbejde – er, at en stor del af de personer, der er